

8.2.2012

B7-0055/2012

PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

komission julkilausuman johdosta

työjärjestyksen 110 artiklan 2 kohdan mukaisesti

EU:n ja Marokon välisestä sopimuksesta maatalous- ja kalastustuotteita koskevista vastavuoroisista vapauttamistoimenpiteistä (2012/2522(RSP))

Paul Murphy, Willy Meyer, Patrick Le Hyaric, Nikolaos Chountis, João Ferreira, Jacky Hénin, Sabine Wils, Søren Bo Søndergaard, Younous Omarjee, Sabine Lösing, Marie-Christine Vergiat
GUE/NGL-ryhmän puolesta

Euroopan parlamentin päätöslauselma EU:n ja Marokon välisestä sopimuksesta maatalous- ja kalastustuotteita koskevista vastavuoroisista vapauttamistoimenpiteistä (2012/2522(RSP))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (15975/2010),
- ottaa huomioon luonnoksen Euroopan unionin ja Marokon kuningaskunnan välisen maataloustuotteita, jalostettuja maataloustuotteita sekä kaloja ja kalastustuotteita koskevia vastavuoroisia vapauttamistoimenpiteitä ja Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Marokon kuningaskunnan välisestä assosioinnista tehdyn Euro–Välimeri-sopimuksen pöytäkirjojen N:o 1, N:o 2 ja N:o 3 sekä niiden liitteiden korvaamisesta ja mainitun assosiaatiosopimuksen muuttamisesta kirjeenvaihtona tehtäväksi sopimukseksi (15974/2010),
- ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien päätöslauselmat 1754, 1783, 1813, 1920 ja kaikki aikaisemmat YK:n päätöslauselmat, joissa viitataan Länsi-Saharan konfliktiin dekolonisaatio-ongelmana, jonka ratkaisun on perustuttava länsisaharalaisten itsemääräämisoikeuteen,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 110 artiklan 2 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että vuonna 1995 käynnistetyn Barcelonan prosessin puitteissa EU on tehnyt assosiaatiosopimuksia noin kahdentoista Välimeren eteläpuolisen maan kanssa;
- B. ottaa huomioon, että Barcelonan prosessin tarkoituksena sanottiin olevan lujittaa vuoropuhelua ja yhteistyötä ja luoda siten rauhan, turvallisuuden ja vaurauden alue;
- C. ottaa huomioon, että vuonna 2005 laaditussa Rabatin etenemissuunnitelmassa asetettiin etusijalle vapaakauppasopimusten kehittäminen ja vapauttaminen edelleen sen sijaan, että aluetta olisi kehitetty tasapainoisesti, mikä olisi ollut työntekijöiden, pienviljelijöiden ja köyhien edun mukaista;
- D. ottaa huomioon, että kansainvälisen oikeuden ja useiden YK:n päätöslauselmien perusteella Länsi-Sahara ei kuulu Marokkoon eikä mikään EU:n Marokon kuningaskunnan kanssa allekirjoittama sopimus voi kattaa sitä suorasti tai epäsuorasti; ottaa huomioon, että unionin tuomioistuin on vahvistanut, että kansainvälinen oikeus sitoo EU:ta sen kaikissa toimissa, ja että Länsi-Saharan sisällyttäminen sopimukseen rikkoisi kansainvälistä oikeutta;
- E. ottaa huomioon Pohjois-Afrikan ja Lähi-idän hiljattaisten tapahtumien osoittaneen, että eteläisen Välimeren maita koskevassa EU:n politiikassa on epäonnistuttu vakavasti;
- F. ottaa huomioon, että eteläisen Välimeren maita koskevan EU:n kauppapolitiikan tärkeimpänä tavoitteena on oltava edistää rauhaa, sosiaalista turvallisuutta ja sosiaalista

vakautta alueellisen yhdentymisen, kestävän kehityksen ja eteläisen Välimeren alueen maiden talouksien monipuolistumisen avulla, jotta alueen väestön elintaso voidaan parantaa;

- G. ottaa huomioon arabikevään vallankumousten osoittaneen, että kaikessa EU:n ja eteläisen Välimeren maiden välisessä politiikassa on ensin puututtava demokratian puutteeseen;
- H. ottaa huomioon, että elintarvikeitsenäisyys ja ruokaturva, ekosysteemien säilyttäminen ja alkutuotannon taloudellisen ja sosiaalisen rakenteen vahvistaminen joko EU:n jäsenvaltioissa tai kolmansissa maissa edellyttää, että kansainvälisessä kaupassa suuntaudutaan pois kilpailujattelusta, joka johtaa monikansallisten tahojen taloudelliseen hallintaan ja varallisuuden keskittymiseen näille tahoille;
- I. ottaa huomioon, että kauppasuhteissa Marokon kanssa olisi otettava huomioon maan taloudelliset ja maaseudun kehittämiseen liittyvät tarpeet, etenkin pienten ja keskisuurten tuottajien tarpeet sekä Marokossa että EU:ssa; tunnustaa siksi perheviljelmien ja pienimuotoisen kalastuksen merkityksen ja tarpeen edistää kestävää maanviljely- ja kalastustoimintaa, jossa suojellaan luonnonvaroja, maaseutu ympäristöä, meriympäristöä ja kalakantoja erityisesti kestävän vesihuollon avulla ja välttämällä suuria yhden lajin viljelmiä;
- J. katsoo, että Marokon maataloudessa, kalastuksessa ja niihin liittyvillä aloilla olisi tuettava mahdollisuuksia kestäviin työpaikkoihin ja korostettava perhe- ja pienviljelmien merkitystä, kunnioitettava työntekijöiden oikeuksia ja pyrittävä laajentamaan elintarviketeollisuutta ja siten luomaan enemmän työmahdollisuuksia, jotka johtavat ammattipätevyyttä edellyttäviin, varmoihin ja paremmin palkattuihin työpaikkoihin, joissa työntekijät ovat järjestäytyneet;
- K. katsoo, että sukupuolinäkökohtaan olisi kiinnitettävä erityistä huomiota ja tarjottava naisille enemmän kunnollisia työpaikkoja sekä edistettävä ratkaisuja työ- ja perhe-elämän yhdistämiseksi sekä miehille että naisille;
- L. ottaa huomioon, että hedelmä- ja vihannesala on erittäin merkittävä monilla maaseutualueilla EU:n eteläisissä maissa, erityisesti Espanjassa, Portugalissa ja Ranskassa, missä talous- ja sosiaalikiiri on saavuttanut huolestuttavia ulottuvuuksia;
- M. ottaa huomioon, että kestäväan kehitykseen kohdistuvien vaikutusten arvioinnissa (SIA), jonka komission kauppapolitiikan pääosasto tilasi Manchesterin yliopistolta ja jonka aiheena oli täysimittainen vapaakauppa-alue Välimeren alueella, ennustetaan sosiaalisia ongelmia ja kestäväntöntä ympäristörasitusta;
- N. ottaa huomioon, että Euroopan parlamentti ei antanut 14. joulukuuta 2011 hyväksyntäänsä EU:n ja Marokon kalastuskumppanuussopimuksen pöytäkirjan jatkamiselle;
- 1. vastustaa EU:n ja Marokon välistä sopimusta maatalous- ja kalastustuotteita koskevista vastavuoroisista vapauttamistoimenpiteistä ja kaikkia toimia vapaakauppasopimusten solmimiseksi Välimeren maiden kanssa; katsoo, että vapaakauppasopimusten solmiminen vaikuttaa haitallisesti pienviljelijöihin, työntekijöihin ja nuoriin sekä ympäristöön eteläisen Välimeren alueella ja EU:ssa;

2. kehottaa komissiota purkamaan kyseisen sopimuksen ja aloittamaan uudet neuvottelut, joiden tarkoituksena on vastata kestäväen taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen, elintarviketuotannon ja ruokaturvan tarpeisiin sekä Marokossa että EU:n jäsenvaltioissa samalla kun turvataan yhteiset edut ja vältetään tuottajien välistä kilpailua Välimeren eri puolilla;
3. vaatii keskittymään pohjois–etelä- ja etelä–etelä-kehitysyhteistyön vahvistamiseen taloudellisia ja kauppapäätöksiä tehtäessä sekä lisäarvoketjujen parantamiseen eri maissa, jotta mahdollistetaan tyydyttävien tuotanto- ja kulutusmallien syntyminen;
4. pitää työntekijöiden, pienviljelijöiden, kalastajien ja nuorten edun kannalta toimivien kauppasuhteiden avaintekijöinä tasa-arvoisia neuvotteluja, joihin osallistuvat kaikki tärkeimmät sidosryhmät, ammattijärjestöt, pienten ja keskisuurten viljelijöiden järjestöt ja pienimuotoisen kalastusalan järjestöt; vaatii siksi, että kaikkien kauppaneuvottelujen tuloksia on verrattava seuraaviin avaintekijöihin: luonnonvarojen suojeleminen, riittävien tulojen takaaminen tuottajille, asiaankuuluvat palkat ja kestävien työpaikkojen luominen, millä tuodaan vakautta paikallisille markkinoille ja suojellaan ympäristöä;
5. ilmaisee huolensa siitä, että viimeisimpien UNICEFin raporttien mukaan 1,5 miljoonaa kouluikäistä lasta ei edelleenkään saa käydä koulua, että erityisesti maaseutualueilla käytetään yhä lapsityövoimaa ja että kasvava vientiin suuntautuva tuotanto saattaa horjuttaa pyrkimyksiä lakkauttaa tämä laitton käytäntö;
6. korostaa, että on tehtävä uusi huolellisesti toteutettu ja riippumaton kestäväen kehitykseen kohdistuvien vaikutusten arviointi, johon otetaan mukaan kaikki tärkeät sidosryhmät, ammattijärjestöt, pienten ja keskisuurten viljelijöiden järjestöt ja pienimuotoisen kalastusalan järjestöt, jotta voidaan välttää haitalliset vaikutukset eteläisen Välimeren kansoihin ja EU:n erityisen hauraiden talouksien kansoihin;
7. on vakuuttunut, että kansainvälisen oikeuden perusteella Länsi-Sahara on nimenomaisesti jätettävä kaikkien EU:n ja Marokon kuningaskunnan välisten sopimusten ulkopuolelle ja että samalla Länsi-Saharan kansalle on tarjottava sen laillisten edustajien kautta mahdollisuutta erillisiin sopimuksiin, jos se niin haluaa;
8. toistaa, että Marokon suvereniteettia Länsi-Saharassa ei ole koskaan tunnustettu kansainvälisessä oikeudessa, kuten Haagin kansainvälisen tuomioistuimen lausunnossa huomautettiin lokakuussa 1975; toteaa, että Marokko on miehittänyt Länsi-Saharan alueen laittomasti ja että sillä ei ole siksi mitään suvereniteettia sen luonnonvaroihin; pyytää EU:ta vaatimaan, että Marokon kuningaskunta noudattaa kansainvälistä oikeutta Länsi-Saharan luonnonvarojen hyödyntämisessä;
9. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman komissiolle, jäsenvaltioille sekä Marokon hallitukselle ja Saharan demokraattisen arabitasavallan hallitukselle.